

liggende Finantslov meget let vilde kunne tillade saadanne videregaaende Indrømmelser. Jeg skal gjerne erkjende, at der paa flere Budgetter, navnlig paa de civile Ministeriers Budgetter, er langt færre Differenspunkter mellem Flertallet og Mindretallet, end der i de senere Aar har været, og at der altsaa for saa vidt er viist mere Smødekommen fra Flertallets Side mod de Ønsker og den Opfattelse, som gjøres gjældende fra Mindretallet, men dette forhindrer ikke, at det samlede Resultat paa Finantsloven, saaledes som det vil komme til at foreligge, dersom samtlige Flertallets Indstillinger vedtages, dog vil blive knapper, end der virkelig er nogen Grund til, idet nemlig Forholdet vil blive det, at den samlede Udgift, som vilde komme til Bevilling, naar Flertallets Forslag vedtoges, kun vilde blive noget over 49 Millioner, medens Indtægten er paaregnet at udgjøre over 53 Millioner Kroner, saa at der altsaa derved vilde fremkomme et Overskud af over 4 Millioner, og jeg skal yderligere henvise til, at den Sum af noget over 49 Millioner, som Flertallet indstiller til Vedtagelse, ganske vist er noget større, end hvad der blev vedtaget paa et her i Thinget behandlet Finantslovsforslag, men dog snarere er mindre, end hvad der er blevet bevilget tidligere, under mere normale Forhold end dem, der som bekendt vare til Stede under de Forhandlinger, som have fundet Sted om de sidste Aars Finantslove. Gaa vi saaledes tilbage til Finantsloven for 1882—1883, som jeg tror udtrykker en mere normal Tilstand, vil man se, at der er bevilget omtrent 2 Millioner mere, end der nu indstilles af Flertallet, og det uagtet Indtægten paa det nævnte Finantslovsforslag var paaregnet omtrent $3\frac{1}{2}$ Million lavere, end den er paa det foreliggende Finantslovsforslag. Jeg tror saaledes, at der uden finantsielle Betæneligheder meget let fra Flertallets Side kunde gjøres endog ret betydelige Indrømmelser til Mindretallets Opfattelse og den Opfattelse, som jeg gaar ud fra ogsaa vil vise sig raadende i det andet Thing, og jeg vilde anse det for meget heldigt, om en saadan Smødekommen blev viist allerede paa de foreløbige Stadier. Jeg vilde altsaa, da jeg selvfølgelig ikke venter, at Thingets Flertal skulde indtage en anden Stilling end den, der er foreslaaet af dets Repræsentanter, meget ønske, at der til 3die Behandling maatte fremkomme Forslag om saadanne Forandringer, der vilde gjøre det klart for det andet Thing, at der her i Thinget er et alvorligt Ønske om at naae til en Overenskomst med Landsthinget om

en Finantslov for det kommende Aar; thi netop da Tiden jo allerede er saa langt fremrykket, at der højst regnet kun vilde blive en 14 Dages Tid tilbage af dette Finantsaar, efter at denne Sags 3die Behandling er endt her i Thinget, vil det jo sees, at der kun vil være levnet overordentlig ringe Tid til at fortsætte Forhandlingerne, saa at det derfor vilde være onfskeligt, dersom Forhandlingerne skulde kunne sætte nogen virkelig Krugt, at der da var ryddet saa mange Bænsfeligheder bort i Forveien som vel muligt. Det er ogsaa dette Hensyn, som gjør, at jeg ved denne 2den Behandling finder Anledning til at gaa noget lettere hen over adskillige Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke jeg nærer det Haab, at der til 3die Behandling kunde blive taget en anden Bestemmelse end den, der er taget paa det for Diebliffet foreliggende Budget.

Det er ikke ret mange Differentzpunkter, der er Tale om; det er egentlig kun eet, i alt Fald forsaavidt det har fundet sit Udtryk i Vædringsforslagene, og det vedrører Telegramtaxterne. Den ærede Ordforer mente, at der ikke var Grund til at gaa til den af Regeringen foreslaaede Forandring af Telegramtaxterne, da der dog ikke derved vilde tilveiebringes en Balance paa Telegrafvæsenets Budget, som han heller ikke i og for sig vilde sætte særlig Pris paa, idet han mente, at den ny Taxt kunde blive særlig besværlig for dem, der vare mindst vante til at omgaaes Pen og Blæf og fatte sig i Korthed, altsaa i det Hele taget den mindre dannede Del af Befolkningen. Jeg skal tillade mig at bemærke, at naar Mindretallet har sluttet sig til Regeringens Forslag, saa er det afgjørende Hensyn dertil ikke den sørgede Indtægt, der vilde vindes, skjøndt vi ganske vist ogsaa lægger Vægt derpaa. Jeg tror, at man dog her altid bør have for Die, at et Underskud paa Telegrafvæsenets Budget vil sige, at man lader de Ikke-Telegraferende betale for de Telegraferende. Dette kan for en Del være berettiget, forsaavidt som Presfetelegrammer spille en væsentlig Rolle her, og det maa siges at være i det avislæsende Publikums Interesse. Derimod forekommer det mig mindre at gjælde med Hensyn til den egentlige private Telegrafering. Men jeg tror ogsaa, at Forholdet kunde være noget anderledes, da Post- og Telegrafvæsenet hænger sammen og opføres sammen. Saalænge Postvæsenet giver et saadant Overskud, at der paa det samlede Post- og Telegrafvæsen ikke blev nogen Underbalance, saa var det en anden Sag, men dette er ikke mere Tilfældet, og saa meget mere Grund kunde der være til at overvie,